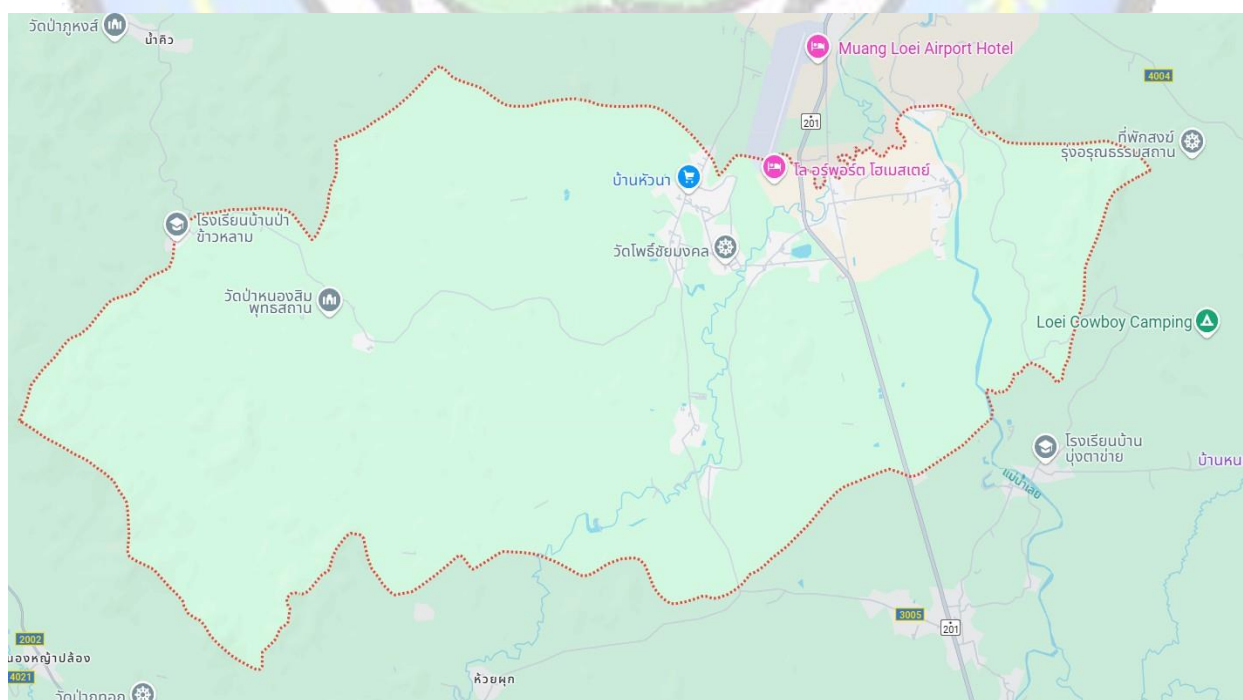

ตำบลนาโป่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอเมืองเลย และอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเลย ไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 201 ถนนมะลิวัลย์ (เลย-ชุมแพ) เป็นระยะทาง 8 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลนาอาน	อำเภอเมือง
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลปากปวน	อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลนาดินคำ	อำเภอเมืองเลย
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลนาเสี้ยว	อำเภอเมืองเลย

จำนวนครัวเรือน 3,361 ครัวเรือน ประชากรทั้งสิ้น 10,395 คน ชาย 5,267 หญิง 5,128 คน มีเนื้อที่ประมาณ 144.85 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 90,531.25 ไร่ สภาพพื้นที่ของ ตำบลนาโป่ง เป็นที่ราบลอนลาด ประกอบด้วย ภูเขาที่มีราบสูงเนินเขาสลับกับที่ราบลุ่มระหว่างร่องภูเขา มีเนื้อที่ภูเขาร้อยละ 45 ของพื้นที่ทั้งหมด มีภูมิอากาศฝนตกชุกสลับแล้ง มีลักษณะของแต่ละฤดูเด่นชัด มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด 16 หมู่บ้าน มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แม่น้ำเลย มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูหลวงไหลผ่านเขตท้องที่ตำบลนาโป่ง บริเวณบ้านห้วยโตกเป็นระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร มีน้ำตลอดปีโดยเฉพาะฤดูฝนมีน้ำปริมาณมาก และแม่น้ำฮวย มีต้นกำเนิดจากภูหินกองเขตอำเภอวังสะพุง เป็นห้วยน้ำเล็ก ๆ มีน้ำไหลเชี่ยวในฤดูฝนไหลผ่านตำบลนาโป่ง บริเวณบ้านน้ำฮวย บ้านดัวน้อย บ้านขอนแก่น และไหลลงสู่แม่น้ำเลยที่บ้านห้วย รายได้ของประชากรเฉลี่ย 28,467 บาท/ปี รายได้เฉลี่ยครัวเรือน 50,000 บาท/ปี ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลนาโป่งประกอบอาชีพเกษตรกร

ประวัติความเป็นมาของการตั้งชื่อตำบล

เมื่อประมาณ 200 ปีมาแล้วมรนายพรานคนหนึ่งได้มาล่าสัตว์ และได้เห็นภูมิประเทศหนึ่ง เป็นที่น่าอยู่อาศัย เพราะมีสัตว์ป่าชุกชุมประกอบกับลำห้วยไหลผ่าน จึงชักชวนเพื่อนๆ มาตั้งรกรากก่อน ต่อมาก็ได้มีราษฎรมาตั้งบ้านเรือนขึ้นจึงได้ชื่อว่า หมู่บ้านนาโป่ง

ต่อมาทางราชการเห็นว่ามีราษฎรมากและบ้านนาโป่งเป็นหมู่บ้านดั้งเดิมจึงยกฐานะเป็นตำบล และให้ชื่อว่า “ตำบลนาโป่ง” ตั้งเป็นตำบลเมื่อใดไม่ทราบแน่ชัด ตำบลนาโป่ง เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมือง ตำบลนาโป่งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน
1	บ้านห้วยโตก	9	บ้านน้ำฮวย
2	บ้านนาโป่ง	10	บ้านกกชุมแสง
3	บ้านถิ่น	11	บ้านบง
4	บ้านขอนแก่น	12	บ้านโนนกุดจับ
5	บ้านดัวน้อย	13	บ้านห้วยน้ำคำ
6	บ้านป่าช้าหลวง	14	บ้านดัวน้อยพัฒนา
7	บ้านห้วยนา	15	บ้านห้วยนาทอง
8	บ้านหนองบอน	16	บ้านขอนแก่นสามัคคี

ความหมายของชื่อตำบลนาโป่ง

นา หมายถึง พื้นที่ราบทำเป็นคันสำหรับปลูกข้าว

โป่ง หมายถึง ดินที่มีรสเค็ม สัตว์ป่าชอบเลียกินดินชนิดนี้

นาโป่ง หมายถึง ที่นาที่มีดินรสเค็ม หมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ทุ่งนาโป่ง จึงได้ชื่อตามทุ่งนา

สภาพทั่วไปของตำบลนาโป่ง

ลักษณะภูมิประเทศ : พื้นที่ของตำบลนาโป่งเป็นที่ราบลอนลาด ประกอบด้วยภูเขา มีที่ราบสูงและเนินเขาสลับกับที่ราบลุ่มระหว่างร่องภูเขา

พื้นที่ภูเขา : พื้นที่ภูเขาคิดเป็นประมาณ 45% ของพื้นที่ทั้งหมดของตำบล

ลักษณะดิน : ในบางพื้นที่ เช่น บ้านถิ่น (หมู่ 3) ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเขา ดินเป็นดินร่วนและดินลูกรังปนหิน

แหล่งน้ำธรรมชาติ:

- **แม่น้ำเลย** : มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูหลวง ไหลผ่านบริเวณบ้านห้วยโตกในตำบลนาโป่ง เป็นระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร มีน้ำตลอดปี โดยเฉพาะฤดูฝนมีปริมาณน้ำมาก
- **แม่น้ำฮวย** : มีต้นกำเนิดจากภูหินกองในเขตอำเภอวังสะพุง ไหลผ่านหลายหมู่บ้านในตำบลนาโป่ง เช่น บ้านน้ำฮวย บ้านตัวน้อย บ้านขอนแก่น และไหลลงสู่แม่น้ำเลยที่บ้านห้วยโตก

ภูมิอากาศ : มีฝนตกชุกสลับกับช่วงแล้ง โดยมีลักษณะของแต่ละฤดูที่เด่นชัด

ข้อมูลสถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวของตำบลนาโป่ง

1.วัดโพธิ์ชัยมงคล บ้านนาโป่งเป็นวัดที่มีความสำคัญของหลวงปู่แหวน สุจิณฺโน วัดโพธิ์ชัยมงคล บ้านนาโป่ง ต.นาโป่ง อ.เมืองเลย จังหวัดเลย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2320 โดยมีพระกันหา กันตสโร เป็นผู้ชักชวนชาวบ้านสร้างวัดแห่งนี้ขึ้น ครั้งแรกตั้งชื่อว่า วัดโพธิ์ชัย โดยตั้งตามชื่อตนโพธิ์ใหญ่ของวัด ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่ามีศักดิ์สิทธิ์และเป็นสิริมงคล ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นวัดโพธิ์ชัยมงคล แต่ชาวบ้านจะเรียกกันว่า วัดนาโป่ง สิ่งที่สำคัญคือพระอุโบสถที่หันหน้าไปทางทิศใต้ และพระวิหารหันหน้าไปทางทิศเหนือ ซึ่งในปัจจุบันนี้พระอุโบสถจะหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ในวัดยังมีปูชนียวัตถุที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปสมัยกรุงศรีอยุธยา ปางสมาธิ สร้างด้วยดินเผา ในปี 2544 คณะศิษยานุศิษย์ ได้ร่วมกันสร้างรูปเหมือนหลวงปู่แหวน สุจิณฺโน ขึ้น นำมาไว้ที่วัดโพธิ์ชัยมงคล เพื่อให้บรรดาลูกศิษย์ได้เคารพบูชาเป็นสิ่งที่เปี่ยมมงคลแก่บ้านเมือง โดยชาวบ้านและคณะศิษยานุศิษย์สร้างมณฑปประดิษฐานรูปเหมือนของหลวงปู่ไว้ที่วัด โดยได้ขอเครื่องอัฐบริขารของหลวงปู่มาไว้ที่มณฑปแห่งนี้ เพื่อให้คนกราบไว้บูชา

หลวงปู่แหวน สุจิณฺโน

2.ฝายยาง แม่น้ำเลยบ้านห้วยโตก โครงการฝายยางบ้านห้วยโตก เป็นแหล่งน้ำขนาดกลาง ที่กรมชลประทานเพิ่งสร้างเสร็จ เพื่อเก็บกักน้ำใช้น้ำในการอุปโภคบริโภค และการเกษตรในช่วงฤดู และยังเป็นสถานที่พักผ่อน โดยเฉพาะวันหยุด จะมีชาวบ้าน นักท่องเที่ยว จำนวนมาก พาคครอบครัวมาเล่นน้ำเพื่อคลายความร้อนในเดือนเมษายน และยังเป็นการสร้างรายได้ในชุมชนอีกด้วย

ความเป็นมาและข้อมูลที่สำคัญทั้ง 16 หมู่บ้านในตำบลนาโป่ง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

บ้านห้วยโตก หมู่ที่ 1

ที่ตั้งและลักษณะภูมิประเทศของหมู่บ้าน

บ้านห้วยโตกตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอเมืองเลย ห่างจากตัวเมืองประมาณ 8 กิโลเมตร ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 201 (ถนนมะลิวัลย์) พื้นที่ของหมู่บ้านเป็นที่ราบลอนลาด ประกอบด้วยภูเขา มีที่ราบสูงและเนินเขาสลับกับที่ราบลุ่มระหว่างร่องภูเขา แม่น้ำเลย ซึ่งมีต้นกำเนิดจากเทือกเขาภูหลวง ไหลผ่านบริเวณบ้านห้วยโตก เป็นระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร มีน้ำตลอดปี โดยเฉพาะฤดูฝนมีปริมาณน้ำมาก

แหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน

บ้านห้วยโตกมีฝายยางที่ถูกปรับปรุงโดยกรมชลประทาน เพื่อเป็นแหล่งน้ำต้นทุนสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง. ฝายดังกล่าวมีความยาว 90 เมตร ประกอบด้วยฝายคอนกรีตเสริมเหล็กสูง 3 เมตร และฝายยางสูง 2 เมตร รวมความสูง 5 เมตร โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในพื้นที่และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน

สถานศึกษา

ในพื้นที่บ้านห้วยโตกมีโรงเรียนบ้านห้วยโตก ซึ่งเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 ถึงระดับประถมศึกษา
ชั้นปีที่ 6 โรงเรียนนี้อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลนาอาน
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลปากปวน
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลนาดินดำ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	หมู่บ้านซอนแก่น

คำขวัญบ้านห้วยโตก

บ้านห้วยโตกนี้ น้ำใจดี ไม่ตรีจิตน้ำใจดี เพื่อชีวิตป่าไม้งาม ลำธารสวย คนผ่านมายกย่องมีแต่รวย
เศรษฐกิจพร้อมด้วยปัญญา

บ้านนาโป่ง หมู่ที่ 2

ความหมายของชื่อบ้านนาโป่ง

นา หมายถึง พื้นที่ราบทำเป็นคันสำหรับปลูกข้าว

โป่ง หมายถึง ดินที่มีรสเค็ม สัตว์ป่าชอบเลียกินดินชนิดนี้

นาโป่ง หมายถึง พ่งนาที่มีดินรสเค็ม จากการว่าชื่อบ้านนาโป่งคงจะเป็นการตั้งของนายพราน ซึ่งเป็น
ผู้นำในการตั้งหมู่บ้าน

สถานที่สำคัญทางศาสนา

วัดโพธิ์ชัยมงคล บ้านนาโป่งเป็นวัดที่มีความสำคัญของหลวงปู่แหวน สุจิณฺโน วัดโพธิ์ชัยมงคล บ้านนา
โป่ง ต.นาโป่ง อ.เมืองเลย จังหวัดเลย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2320
โดยมีพระกันหา กันตสาโร เป็นผู้ชักชวนชาวบ้านสร้างวัดแห่งนี้ขึ้น ครั้งแรกตั้งชื่อว่า วัดโพธิ์ชัย โดยตั้งตามชื่อ
ตนโพธิ์ใหญ่ของวัด ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่ามีคุณศักดิ์สิทธิ์และเป็นสิริมงคล

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านหวนา หมู่ที่ 7 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านน้ำฮวย หมู่ที่ 9 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านถิ่น หมู่ที่ 3 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านหนองบอน หมู่ที่ 8 ตำบลนาโป่ง

บ้านถิ่น หมู่ที่ 3

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

หมู่บ้านตั้งชื่อตามทุ่งนาซึ่งอยู่ภายในเขตหมู่บ้าน ถิ่น คือ ทุ่งนาถิ่นอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้าน รูปร่างลักษณะยาวไปตามถนน รพช. อำเภอวังสะพุง (ถิ่น หมายถึง ที่ดิน ที่อยู่ บ้านถิ่น หมายถึง บ้านซึ่งเป็นสถานที่อยู่ ในที่นี้ ถิ่น เป็นทุ่งนาด้วย)

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านหวนา หมู่ที่ 7 และบ้านหวนาคำ หมู่ที่ 13 ตำบลนาโง่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านตัวน้อย หมู่ที่ 5 และบ้านตัวน้อยพัฒนา หมู่ที่ 14 ตำบลนาโง่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านกกชุมแสง หมู่ที่ 10 ตำบลนาโง่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านนาโง่ง หมู่ที่ 2 ตำบลนาโง่ง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

- ป่าชุมชน เป็นป่าอนุรักษ์ของชาวบ้านถิ่นที่อนุรักษ์ป่าไม้ไว้ใช้สอยในชุมชน ห้ามตัดไม้ทำลายป่า
- วัดโพชนัน (วัดบ้านถิ่น) เป็นสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจของพระภิกษุสงฆ์ และเป็นสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวพุทธเป็นสถานที่อบรมศีลธรรม จัดกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี

บ้านขอนแก่น หมู่ที่ 4

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

หมู่บ้านขอนแก่น ได้ชื่อมาจากหนองน้ำหนองหนึ่ง ที่มีท่อนไม้ขนาดใหญ่จมอยู่กลางหนอง ซึ่งไม่เคยเน่าเปื่อยผุพัง เป็นไม้ประเภทเนื้อแข็ง ชาวบ้านนิยม เรียกว่า ไม้แก่น จึงให้ชื่อหมู่บ้านว่าเป็นหมู่บ้านขอนแก่น (ขอนแก่น หมายถึง ท่อนไม้ซึ่งยังไม่ได้แปรรูป ,แก่น หมายถึง แข็ง ไม้แก่น คือ ไม้เนื้อแข็ง ,ขอนแก่น คือ ท่อนไม้ซึ่งมีเนื้อแข็ง) หมู่บ้านขอนแก่นมีแม่น้ำฮวยเป็นต้นกำเนิดจากภูหินกองในเขตอำเภอวังสะพุง ไหลผ่านหลายหมู่บ้านในตำบลนาโง่ง รวมถึงบ้านขอนแก่น และไหลลงสู่แม่น้ำเลยที่บ้านห้วยโตก แม่น้ำฮวยมีน้ำไหลเชี่ยวในฤดูฝน และเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญสำหรับการอุปโภคบริโภคและการเกษตรของชุมชน

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

- วัดป่าเลไลยก์ เป็นสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจของพระภิกษุสงฆ์ และเป็นสถานที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวพุทธเป็นสถานที่อบรมศีลธรรม จัดกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณี
- หนองขอนแก่น แหล่งน้ำสาธารณะประจำหมู่บ้านและเป็นที่มาของชื่อบ้านหนองขอนแก่น
- หอเจ้าบ้าน

บ้านต๋วน้อย หมู่ที่ 5

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

สันนิษฐานว่า ก่อนจะตั้งเป็นหมู่บ้านพื้นที่นี้จะเป็นป่าไม้ชนิดหนึ่ง ซึ่งภาษาท้องถิ่น เรียกว่า ไม้ต๋ว ซึ่งเกิดทั่วไปในเขตจังหวัดเลย เป็นไม้เนื้ออ่อนเมื่อเล็กลำต้นเป็นหนาม โตขึ้นหนามจะหมดไป มียางเหนียว คล้ายสีน้ำผึ้ง ใบเรียวยาว ไม่นิยมกินแต่นิยมใช้ทำเป็นฝืนหรือเผาถ่าน การตั้งชื่อบ้านครั้งแรกมีครอบครัวจำนวนไม่มากนัก ประกอบกับการตั้งอยู่ตรงไม้ต๋ว จึงได้เรียกชื่อว่า บ้านต๋วน้อย

คำขวัญบ้านต๋วน้อย

คนดีศรีชาติหนองบัว วัฒนธรรมงามเลิศ แหล่งกำเนิดกุดช้างน้ำ

วิถีชีวิตและเศรษฐกิจ

ชาวบ้านต๋วน้อยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะการปลูกข้าวและพืชผักตามฤดูกาล นอกจากนี้ยังมีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมเสริมรายได้ เช่น การจักสานและการทอผ้า

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดโพธิ์งาม บ้านต๋วน้อยมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ

-หนองน้ำ กุดช้างน้ำ เป็นหนองน้ำที่มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางด้านความลับ คนเก่าคนแก่ผู้อาวุโส ได้เล่าสืบทอดกันมาถึงความลับต่างๆ จนถึงปัจจุบัน เป็นตำนานเล่าขานถึงเรื่องราวเหล่านั้นให้ได้ฉงน เป็นปริศนาให้คนในรุ่นหลังได้รู้ต่อไป ปัจจุบันกุดช้างน้ำได้พัฒนาปรับปรุงเป็นแหล่งน้ำให้กับราษฎรบ้านน้ำฮวยและบ้านต๋วน้อยไว้ได้ใช้ในการเกษตรเกิดขึ้นทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน

บ้านป่าข้าวหลาม หมู่ที่ 6

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

ข้าวหลาม เป็นชื่อไม้ชนิดหนึ่งในตระกูลไม้ไผ่ มีลำปล้องยาว ช่างในเป็นรู มีเส้นผ่านศูนย์กลางใหญ่ที่สุดไม่เกิน 3 นิ้ว ลำปล้องยาวที่สุดไม่เกิน 35 นิ้ว ไม้ชนิดนี้ไม่หนาม บ้านป่าข้าวหลามมีโครงการป่าชุมชนที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 โดยมีพื้นที่ประมาณ 50 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าโคกภูเหล็ก โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีบทบาทในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่ป่าอย่างมีส่วนร่วม ผู้คนในชุมชนมีอาชีพทำเกษตรกรรมยางพารา เป็นพืชเศรษฐกิจของหมู่บ้าน และชาวบ้านมีความรักใคร่ความสามัคคี พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน นับรวมอายุของบ้านป่าข้าวหลามได้ประมาณ 100 ปีเศษ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านน้ำคิ้ว ตำบลเสี้ยว
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านนาหนองบง ตำบลภูหลวง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ป่าภูหลวง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านกกชุมแสง หมู่ที่ 10 ตำบลนาโป่ง

คำขวัญบ้านป่าข้าวหลาม

ดินแดนทองคำ ลำธารใสงาม บึงข้าวหลามอร่อยดี

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

- วัดเขาวงวนาราม เป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
- วัดโนนเขาล้อม
- ธนาคารข้าวป่าข้าวหลาม

สภาพภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลอนลาด มีภูเขาสลับกับที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการเกษตรและการอนุรักษ์ป่าไม้

บ้านหวนา หมู่ที่ 7

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

หมู่บ้านตั้งอยู่ตอนบนของพื้นที่นา ซึ่งเป็นเนินสูงแล้วลาดเอียงลงมา หวน หมายถึง ส่วนแห่งสิ่งของ บางอย่างที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างต้น นา หมายถึง พื้นที่ราบสำหรับปลูกข้าว

บ้านหวนา หมายถึง หมู่บ้านซึ่งอยู่ตอนข้างต้นหรือตอนบนของนาปลูกข้าว

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ในบ้านหวนา หมู่ที่ 7 ตำบลนาโป่ง อำเภอเมืองเลย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีเนื้อที่ประมาณ 5 ไร่ วัดนี้เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน

-ถ้ำเสือเหลือง เป็นถ้ำเก่าแก่สมัยโบราณ มีพระพุทธรูปไม้แกะสลักจำนวนมาก และมีพระพุทธรูปรูปทองสัมฤทธิ์ ขนาด 25-30 เซนติเมตร และได้หายไปประมาณปี 2490 สมัยโบราณคนสูงอายุเล่าว่ามีลูกไฟอยู่ เปลวถ้ำหรือวันขึ้น 15 ค่ำ จะได้ยินเสียงข้องดังขึ้น (บางครั้งเรียกว่าถ้ำร้อง)

บ้านหนองบอน หมู่ที่ 8

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

หนองบอน หมายถึง หนองน้ำขนาดใหญ่ที่มีต้นบอนขึ้นอยู่บริเวณหนองน้ำ เป็นจำนวนมากกว่าพืชชนิดอื่นๆ ซึ่งเป็นจุดเด่นของพื้นที่เหล่านี้ จึงได้ตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านหนองบอน”

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านโนนกุตจับ หมู่ที่ 12 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านปากปวน อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านขอนแก่น หมู่ที่ 4 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านนาโป่ง หมู่ที่ 2 ตำบลนาโป่ง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

- วัดจอมมณี เป็นวัดประจำหมู่บ้านสำหรับพระสงฆ์ปฏิบัติศาสนกิจ และสั่งสอนศีลธรรมแก่ประชาชนและเป็นที่ระกอบพิธีกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมของคนในชุมชน
- วัดป่าท่าเตือประชาอุทิศ เป็นวัดตั้งใหม่
- สวนสาธารณะหนองบอน เป็นสถานที่ที่มีน้ำธรรมชาติตลอดฤดูกาล มีต้นบอนขึ้นอยู่ทั่วไป มีวิวทัศนสวยงาม
- ภูปูน ภูฮวก ภูเพิ่ม ภูกกไฮ
- ศาลเจ้าปู่ มีการเลี้ยงเจ้าปู่เจ้าตา มีร่างทรงพ้อนรำประกอบพิธีกรรมด้วย
- แม่น้ำฮวย มีต้นกำเนิดจากภูหินกองเขตอำเภอวังสะพุงเป็นห้วยเล็กๆ มีน้ำไหลเชี่ยวในฤดูฝน และไหลผ่านตำบลนาโป่ง บ้านน้ำฮวย บ้านตัวน้อย บ้านหนองบอน บ้านขอนแก่น ไหลลงสู่แม่น้ำเลยที่บ้านห้วยโตก
- หนองก้านเหลือง เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่เท่าไร่ ใช้เพื่อการเกษตรและแหล่งอาหารเพื่อบริโภค

บ้านน้ำฮวย หมู่ที่ 9

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

น้ำ หมายถึง ลำน้ำซึ่งไหลจากภูเขา ฮวย เป็นภาษาพื้นบ้าน หมายถึง โปรงหรือตกลำน้ำสาย ลำน้ำฮวย จึงหมายถึง ลำน้ำซึ่งมีน้ำไหลไม่ขาดสาย เนื่องจาก หมู่บ้านตั้งอยู่ริมน้ำฮวย คือ ลำน้ำที่มีน้ำสม่ำเสมอจึงได้ชื่อตามลำน้ำดังกล่าว

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านตัวน้อย หมู่ที่ 5 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านโนนสว่าง ตำบลปากปวน อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านหนองบอน

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-กุดช้างน้ำ เป็นสถานที่ที่สำคัญทางด้านความลึกลับ คนเก่าคนแก่อาวุโส ได้เล่าสืบทอดกันมาถึงความลึกลับต่างๆ จนถึงปัจจุบัน เป็นตำนานเล่าขานถึงเรื่องราวเหล่านั้นให้ได้จนเป็นปริศนาให้คนในรุ่นหลังได้รู้ต่อไป ปัจจุบันกุดช้างน้ำได้พัฒนาปรับปรุงเป็นแหล่งน้ำให้กับราษฎรบ้านน้ำฮวยและบ้านตัวน้อยไว้ได้ใช้ในการเกษตร

-วัดศรีชมพู ภูมิ เป็นวัดประจำหมู่บ้านสำหรับพระสงฆ์ปฏิบัติศาสนกิจ และสั่งสอนศีลธรรมแก่ประชาชนและเป็นที่ระกอบพิธีกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมของคนในชุมชน

ทรัพยากรธรรมชาติ

บ้านน้ำฮวยมีแม่น้ำฮวยไหลผ่าน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำสำคัญของชุมชน มีต้นกำเนิดจากภูหินกองในเขตอำเภอวังสะพุง โดยแม่น้ำฮวยไหลผ่านบ้านน้ำฮวยและหมู่บ้านใกล้เคียง ก่อนจะไหลลงสู่แม่น้ำเลยที่บ้านห้วยแม่น้ำฮวยมีน้ำไหลเชี่ยวในฤดูฝนและมีน้ำตลอดปี โดยเฉพาะในฤดูฝนมีปริมาณน้ำมาก

บ้านกกชุมแสง หมู่ที่ 10

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

แต่เดิมมีต้นไม้ชุมแสง ซึ่งมีขนาดใหญ่โตพอสมควรได้ขึ้นเรียงรายอยู่บริเวณทางทิศเหนือของหมู่บ้านประมาณ 5 ต้น แต่เดิยวันต้นไม้นี้ได้ถูกลมพัดโค่นและถูกไฟไหม้ ฝรั่งไปแล้ว กก หมายถึง ลำต้นชุมแสงซึ่งไม้ชนิดหนึ่งเป็นไม้โตขนาดกลาง เนื้อไม้อ่อน ใบเล็กแหลม ลำต้นและกิ่งก้านเหมาะสำหรับทำฟืนเนื่องจากหมู่บ้านในป่าซึ่งมีต้นชุมแสงขึ้นอยู่ จึงได้ชื่อว่า บ้านกกชุมแสง

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านน้ำคิ้ว และบ้านห้วยนาคำ หมู่ที่ 13 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านป่าข้ามหลาม หมู่ที่ 6 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านถิ่น หมู่ที่ 3 ตำบลนาโป่ง

คำขวัญของบ้านกกชุมแสง

-หมู่บ้านที่น่าอยู่ ผู้คนที่น่ารัก

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดเขาวงวนาราม

-สำนักสงฆ์ป่าช้าบ้านกกชุมแสง

ป่าชุมชนบ้านกกชุมแสง

บ้านกกชุมแสงมีโครงการป่าชุมชนที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2562 โดยมีพื้นที่ประมาณ 55 ไร่ ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าโคกภูเหล็ก โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีบทบาทในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่ป่าอย่างมีส่วนร่วม

การพัฒนาคุณภาพชีวิต

บ้านกกชุมแสงได้รับความสนใจจากหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะการช่วยเหลือผู้ยากไร้ ตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ. 2564 มีโครงการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ คลายทุกข์ผู้ยากไร้ โดยมีการมอบบ้านให้แก่ครอบครัวที่มีฐานะยากจนในพื้นที่บ้านกกชุมแสง

บ้านบง หมู่ที่ 11

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

ตั้งตามชื่อของไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง คือไผ่บง หมายถึง ก่อไผ่ชนิดหนึ่งที่มีลักษณะลำต้นขนาดกลางไม่มีหนาม หน่อไม้บงใช้ประกอบอาหาร เช่น กางแกง การต้มรับประทานกับน้ำพริก การทำหน่อไม้ดอง จะมีลักษณะพิเศษคือหน่อไม้จะนิ่มกว่าหน่อไม้ประเภทอื่นๆ ซึ่งขึ้นอยู่ตามบริเวณหมู่บ้านบง ในปัจจุบันมากกว่าพืชชนิดอื่นๆแม้ว่าจะเดินทางไปทางไหนก็จะเจอแต่กอหน่อไม้บง

คำขวัญบ้านบง

บ้านบงสามัคคี มีหน่อไม้หอม พร้อมแหล่งศักดิ์สิทธิ์ พิชิตถ้ำภูพระ

ทรัพยากรธรรมชาติ

บ้านบงมีโครงการป่าชุมชนที่ดำเนินการในพื้นที่ประมาณ 177 ไร่ โดยอยู่ในเขตที่ดินตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีบทบาทในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่ป่าอย่างมีส่วนร่วม

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านแหล่งควาย ตำบลนาอาน
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลปากปวน อำเภอวังสะพุง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านหนองหญ้าไซ ตำบลนาดินดำ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านห้วยโตก หมู่ที่ 1 ตำบลนาโป่ง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-ดอนหอ กับคงหัวคู หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า (ดอนปู่ตา) เป็นสถานที่เคารพนับถือของชาวบ้านตั้งแต่บรรพบุรุษมาจนถึงปัจจุบัน มีความศักดิ์สิทธิ์มาก เพราะเชื่อว่าเจ้าปู่เป็นผีสอยดูแลรักษาลูกหลานให้ปลอดภัยจากอันตรายทั้งปวง จะมีการทำพิธีเลี้ยงปู่ตาทุกปี

-วัดประดิษฐ์ธรรมคุณ เป็นที่พักสงฆ์และเป็นที่รวมใจของชาวบ้านบาง

-วัดถ้ำภูพระ

-วัดป่าพงษ์พนาว์ไพร

บ้านโนนกุดจับ หมู่ที่ 12

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

บ้านโนนกุดจับ หมู่ที่ 12 ตำบลนาโง่ง อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ได้แยกออกมาจากบ้านนาโง่ง หมู่ที่ 2 และบ้านขอนแก่นหมู่ที่ 4 เมื่อปี พ.ศ.2529 ที่ตั้งชื่อว่า โนนกุดจับเพราะว่าบริเวณหมู่บ้านตั้งอยู่ที่เนิน (เนินเป็นภาษถิ่น) และมีหนองกุดจับเป็นแหล่งน้ำ ราษฎรได้ใช้แหล่งน้ำจากหนองน้ำนี้เพื่อการเกษตร จึงได้ตั้งชื่อว่า “บ้านโนนกุดจับ” ราษฎรส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตรและเลี้ยงสัตว์

บ้านโนนกุดจับ ห่างจากอำเภอเมืองเลย 6 กิโลเมตร ราษฎรมีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกัน มีสำนักสงฆ์บริเวณกว้างขวาง เหมาะสำหรับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ คลายความตึงเครียดและเป็นศูนย์กลางรวมใจของประชาชนในหมู่บ้าน

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านภูกระแต ตำบลนาอาน
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านขอนแก่นสามัคคีและบ้านหนองบอน
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านขอนแก่นสามัคคี
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านนาโง่งและบ้านห้วยนาทอง

ทรัพยากรธรรมชาติ

บ้านโนนกุดจับมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เช่น ป่าไม้และแหล่งน้ำที่ชุมชนใช้ประโยชน์ในการเกษตรและการดำรงชีวิตประจำวัน ชุมชนมีการดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-หนองกุดจับ เป็นหนองน้ำขนาดกลาง เป็นแหล่งน้ำสำคัญสำหรับทางการเกษตรและเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ จำพวกกิ้งก่า หอย ปู ปลา

-ที่ทำการกองทุนหมู่บ้านโนนกุดจับ

-วัดศิริวงศาธรรม เป็นศูนย์รวมจิตใจของพุทธศาสนิกชนชาวบ้านโนนกุดจับ ใช้จัดศาสนพิธีสำคัญต่าง

บ้านหวนาคำ หมู่ที่ 13

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

เดิมบ้านหวนาคำ หมู่ที่ 13 เป็นบ้านหวนา หมู่ที่ 7 แต่เนื่องจากมีการเจริญเติบโตของชุมชนมากขึ้นทำให้ยากแก่การปกครองของคณะกรรมการหมู่บ้าน จึงได้มีมติให้จัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อจะดำเนินการแยกหมู่บ้าน และในปี พ.ศ.2538 ก็ได้มีการแยกหมู่บ้านออกเป็นบ้านหวนาคำ หมู่ที่ 13 ผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือนายทวี ราชแข็ง ในปี พ.ศ. 2544 นายมนตรี สอนสุภาพ (นายกเทศมนตรีตำบลนาโป่ง) มีสำนักสงฆ์ 2 แห่ง คือ วัดถ้ำเสือเหลือง และวัดถ้ำผาน้อย เป็นที่เคารพนับถือของชาวบ้านหวนาและบ้านหวนาคำ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านหวนาทอง หมู่ที่ 15 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านถิ่น หมู่ที่ 3 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ป่าชุมชนบ้านหวนาคำ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านหวนา หมู่ที่ 7 ตำบลนาโป่ง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

- วัดโพนทอง
- วัดถ้ำเสือเหลืองหรือวัดถ้ำช่อง ชาวบ้านเชื่อว่าแต่เดิมมีช่องทองคำ พระพุทธรูปหรือของโบราณอยู่ภายในถ้ำและมีเสือออกลูก (เผ่าสิงขรอยู่ในถ้ำ)
- วัดถ้ำผาน้อย มีผาขนาดเล็ก
- ศาลเจ้าพ่อบุญคง

สาธารณสุข

บ้านหวนาคำมีการดูแลสุขภาพของประชาชนผ่านระบบ “3 หมอรู้จักคุณ” ซึ่งประกอบด้วย หมอประจำบ้าน หมอสาธารณสุข และหมอครอบครัว ข้อมูลจากปี 2564 ระบุว่าหมู่บ้านมีประชากรทั้งหมด 757 คน โดยมีผู้สูงอายุ 155 คน และมีการดูแลผู้ป่วยติดบ้าน 10 คน และผู้ป่วยติดเตียง 1 คน

บ้านดัวน้อยพัฒนา หมู่ที่ 14

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

เดิมบ้านดัวน้อยพัฒนา หมู่ที่ 14 เป็นบ้านดัวน้อย หมู่ที่ 5 แต่เนื่องจากการเจริญเติบโตของหมู่บ้านครัวเรือนมากขึ้นทำให้ยากแก่การปกครอง คณะกรรมการหมู่บ้านจึงมีมติให้จัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อดำเนินการแยกหมู่บ้านและในปี พ.ศ. 2541 ก็ได้มีการแยกหมู่บ้านออกเป็นบ้านดัวน้อยพัฒนา หมู่ที่ 14 มีจำนวน 114 ครัวเรือน มีผู้ใหญ่บ้านคนที่ 1 คือ นางสุภาพ พุดขุนทด คนที่ 2 นายอุทัย โสภาศรี ราษฎรมีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียวกันดี มีการดำเนินการกิจกรรมด้วยกันเสมอมา

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านถิ่น หมู่ที่ 3 ตำบลนาโป่ง
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านน้ำฮวย หมู่ที่ 9 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านกกชุมแสง หมู่ที่ 10 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านดัวน้อย หมู่ที่ 5 ตำบลนาโป่ง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดโพธิ์งาม

-ศาลปู่ยามหาเศรษฐี ตั้งอยู่ภายในบริเวณวัดโพธิ์งาม

ป่าชุมชนบ้านดัวน้อยพัฒนา

ชุมชนมีการจัดตั้งป่าชุมชนบ้านดัวน้อยพัฒนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 โดยมีพื้นที่ประมาณ 28 ไร่ 3 งาน 30 ตารางวา เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยชุมชนมีบทบาทในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่ป่าอย่างมีส่วนร่วม

การศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ในพื้นที่มีโรงเรียนบ้านดัวน้อย ซึ่งเป็นสถานศึกษาระดับประถมศึกษา ให้บริการด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง. นอกจากนี้ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดัวน้อย ที่ดูแลและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในชุมชน

บ้านหวนาทอง หมู่ที่ 15

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

เดิมบ้านบ้านหวนา หมู่ที่ 15 เป็นบ้านหวนา หมู่ที่ 7 แต่เนื่องจากการเจริญเติบโตของชุมชนมากขึ้นทำให้ยากแก่การปกครองของคณะกรรมการหมู่บ้าน จึงได้มีมติให้จัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อจะดำเนินการแยกหมู่บ้าน โดยมีนางจีระพรรณ แพงจอมชา เป็นผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน

สาธารณสุข

บ้านหวนาทองมีการดูแลสุขภาพของประชาชนผ่านระบบ “3 หมอรู้จักคุณ” ซึ่งประกอบด้วย หมอประจำบ้าน หมอสาธารณสุข และหมอครอบครัว ข้อมูลจากปี 2564 ระบุว่าหมู่บ้านมีประชากรทั้งหมด 483 คน โดยมีผู้สูงอายุ 127 คน และมีการดูแลสุขภาพผู้ป่วยติดบ้าน 2 คน และไม่มีผู้ป่วยติดเตียง

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดโพทง

-วัดถ้ำเสือเหลืองหรือวัดถ้ำซ้อง ชาวบ้านเชื่อว่าแต่เดิมมีซ้องทองคำ พระพุทธรูปหรือของโบราณอยู่ภายในถ้ำ และมีเสือออกลูก (เผ่าสิงของอยู่ในถ้ำ)

-วัดถ้ำผาน้อย มีผาขนาดเล็ก

บ้านขอนแก่นสามัคคี หมู่ที่ 16

ที่มาและความหมายของชื่อหมู่บ้าน

เดิมบ้านขอนแก่นสามัคคี หมู่ที่ 16 เป็นหมู่บ้านขอนแก่น หมู่ที่ 4 แต่เนื่องจากการเจริญเติบโตของหมู่บ้านมากขึ้นทำให้ยากแก่การปกครองทางคณะกรรมการหมู่บ้าน จึงได้มีมติให้จัดทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อดำเนินการแยกหมู่บ้าน และในปี พ.ศ. 2547 ก็ได้มีการแยกหมู่บ้านออกเป็นบ้านขอนแก่นสามัคคี หมู่ที่ 16 มีผู้ใหญ่บ้านคนแรก คือ นายอำเภอ คำไล่ ,นายสันติ จำปาสม และนายบรรลือ พรหมดี เป็นผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับ	บ้านภูกระแต ตำบลนาอาน
ทิศใต้	ติดกับ	บ้านขอนแก่น หมู่ที่ 4 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันออก	ติดกับ	บ้านโนนกุดจับ หมู่ที่ 12 ตำบลนาโป่ง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	บ้านห้วยโตก หมู่ที่ 1 ตำบลนาโป่ง

สาธารณสุข

บ้านขอนแก่นสามัคคีมีการดูแลสุขภาพของประชาชนผ่านระบบ “3 หมอรู้จักคุณ” ซึ่งประกอบด้วย หมอประจำบ้าน หมอสาธารณสุข และหมอครอบครัว ข้อมูลจากปี 2564 ระบุว่าหมู่บ้านมีประชากรทั้งหมด 372 คน โดยมีผู้สูงอายุ 108 คน และมีการดูแลสุขภาพผู้ป่วยติดบ้าน 12 คน และผู้ป่วยติดเตียง 2 คน

สถานที่ท่องเที่ยว/แหล่งเรียนชุมชน/หลักฐานทางประวัติศาสตร์/สถานที่สำคัญ

-วัดป่าเลไลยก์

-หอเจ้าบ้าน

-ห้วยลัด

-ห้วยบุงคำ